

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Sacramentis, Mille Sexcenti Errores, Vaniloqvia, Et
Cavillationes**

Miletus, Vitus

Mogvntiae, 1593

VD16 M 5205

De Laica Communione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30094

De Laica Communione.

946. **L**Aicam Communionem olim non fuisse distinctam, à communionem Cleri, speciebus, sed loco tantum & tempore. At alienum hoc esse à veritate, vel ex hoc licet æstimare, quod non rarò Clerici, ob grauiora eorum delicta, non nisi in agone mortis, ad laicam per mittebantur communionem, vbi sanè nec loci, nec temporis, nec gradus aut dignitatis vlla notari potest ratio, vel distinctio. Concil. Sardic. cap. 3. Fœlix 3.

947. Communionem Laicam, qua olim Clerici in pœnam suorum puniebantur delictorum, non fuisse aliam cœremoniam, quàm quod Clerici eam more laicorum ab aliis percipere, non autem aliis dispensare aut consecrare per mittebantur, q. d. pœnam illam, suspensionem duntaxat fuisse ab officio consecrãdi, non priuationem calicis. *Melancht. in Apolog. & alij.* At hoc minime subsistere, ex eo liquet, quod pœna illa non tantum Presbyteris & Sacerdotibus, sed Diaconis quoq; & aliis irrogabatur Clericis, quorum non erat, nec vnquam fuit consecrare. Per Laicam ergo Communionem ea intelligitur, quæ olim Laicis in manus domum deferenda dabatur, quod non nisi de vna rectè intelligi potest specie.

948. Infulsè Pontificios ex transmissione Eucharistiæ, ad infirmos, peregrinos, eremitas & hospites (quæ apud vereres in vsu erat) vnã velle extorquere speciem. *Kem. pag. 152.* Atqui Calicem fuisse transmissum, nullæ prodiderunt historiæ, patet ex iis ipsis, quæ ipse adducit Kemnitius, veterum exemplis, sicut de Serapione, Satyro, & aliis, Supr.

Lib. 6. cap. 44. 949. Apud Eusebium & Nycephorum legi, Serapioni Eucharistiam, quæ ad ipsum fuerat transmissa, fuisse instillatam, ex eo colligi, calicem quoque, non solam panis speciem fuisse transmissam, quomodo enim alioquin instillari potuisset? *Kemnit.*

At

At mirum, quomodo panis instilletur? Etsi instillatus fuit, eo modo instillatus fuit, quo etiamnum infirmis, siccum panem percipere non valentibus, instillatur. Deinde, ea species transmittatur, quæ pro ipsis asseruabatur, at vnam tantum fuisse asseruatam, ipse (vt paulò antè) vtrò concedit Kemnitius. Deniq; ea species, ad eos transmittatur & deferatur, quæ cæteris ad priuatam communionem domum deferenda in manus vel linteola munda datur, quod de sola specie panis intelligi potest. August. serm. 152. Ambros. de obit. fratris sui Satyr.

950. Indubitatum esse, Vsum vnius speciei, antiquitati fuisse ignotum. Kemnit. Planè scilicet, cum (vt iamiam recensimus) ab initio nascentis Ecclesiæ sæpius tentatum fuisse identidem scribat; quomodo antiquis ignotus, si toties ab antiquis tentatus? Et quidem nec Christo, nec Apostolis, & eorum ignotum & inusitatum fuisse successoribus, diximus. Vt enim nos à Maioribus, ita Maiorès à suis quoq; acceperunt prioribus, & hi ab Apostolis, quod quidem ipsa probat & demonstrat Maiorum traditio. Neq; enim posteriores & successores eum tradidissent, nisi à prioribus & antecessoribus accepissent; Et accepisse se testantur ipsi.

951. Durandum ex Innoc. III. sententia docere, sanguinem quidem esse in pane, non tamèn bibi in pane. Kemnit. pag. 148. Num ergò manducatur in pane? id enim omne, quod ore sumitur, aut edatur, aut bibatur, necesse est. Sicut ergo corpus in calice bibitur, ita sanguis in pane manducatur, cum separari sanguis à corpore omninò nequeat. Nec propriè vel corpus more aliorum ciborum manducatur, vel sanguis more aliorum liquorum bibitur, spiritali verò & Sacramentali quodam modo vtrumq; nec vnum sine altero sumitur.

952. Pontificiam mutilationem specierum, in tanta Evangelij luce, amplius non possè nec defendi, nec iustificari. Kemnit. At quæ ista lux tenebrosa? An vespertiones suas non credunt lucem tenebras? Vsq; adeò (inquit August.) permiscuit ima summis, Lib. 2. cont. Iulianum. longæ dies, vsq; adeò tenebræ lux, & lux tenebræ esse dicuntur, vt videant.

Millesexcenti Errores,

Pelagius, Coelestius, Iulianus (Lutherus, Calvinus, Kemnitius, &c.) & *cæci sint, Hilarius, Gregorius, Ambrosius?* An defendi non potest, nec debet, quod per orbem terrarum tota semper defendit & tradit Christi Ecclesia? An ecotrà, defendi potest vel debet, quod Ecclesia nunquam probavit?

953. Non rectè Concilium Trident. calicis restitutionem seu concessionem ad Pontificem retulisse Romanum, cum eius non sit vel permittere, vel prohibere calicem. *Kem. pag. 159.* At si hoc verum est, verum non erit, quod plenis vbiq; omnes personant buccis ministri, Pontificem Rom. per summam tyrannidem laicis calicem sustulisse, nec restituere velle. An, qui potest eripere, non idem potest restituere? Et quis alius restituat? Et enim nulli vnquam petierunt Romani Imperatores? & si qui petierunt, non ab alio, quàm à Romano petierunt Pontifice? sup.

954. Per Concilium aliquod generale debere restitui calicem. *Luth. in declarat. Eucharistia, & cont. official. Stolpen.* Cum is ipse de Formul. Miss. nullo modo talem Concilij restitutione recipiendam, sed potius in despectu ipsius Concilij, aut vna duntaxat, aut omninò vtendum esse nulla, decernat. Supr.

955. Non esse certum, Christi animam esse in Eucharistia, *Luth. ad quend. amicum, de vtraq; specie. Tom. 4.* Cum certissimum esse alibi velit. Tom. 7. in Respons. ad officialem Stolpens. Et in breuiori Confess. de Sacram. An ergo Christum non occidit, qui animam à corpore diuidit? An non est Antichristus, qui Christum soluit? 1. Ioan. 4.

956. Sanguinem Christi non esse, nec percipi sub specie panis, sed solum corpus. *Kemnitius non satis se explicat, quid hac in parte sentiat, vulgus tamen Lutheranorum planè persuasum habet, dimidiatum in Papatu laicis præberi Christum, nec tantum sub vna contineri, quantum sub vtraq;, sicut enim Lutherus in Artic. ad Concil. Mant. docet.* Cum vel propter hanc solam causam, vna detur species, ne sicut species diuisæ, ita Christus quoque vulgo credatur diuisus, *Qui enim soluit Christum, hic Antichristus est.* 1. Ioan. 4.

957. Concomitantiam sanguinis in specie panis, esse inuentum

tum Diabolicum. *Hermannus Hamelmann lib. de Communionis sub vtraque specie.* Cum planè oppositum verum sit, quisquis enim, teste Apostolo, sanguinem à corpore soluerit, is ipse ex diabolo est, 1. Ioan. 4. Cum ergò Christi corpus nec ex angue, nec ex anime sit, aut esse possit, necesse est, aut corpus omninò non esse sub specie panis, aut cum sanguine esse: quisquis ergo corpus in specie panis verè esse concesserit, is quoq; sanguinem inesse fateri debet, aut cerè Christum soluit.

958. Pontificios diuisione specierum ab inuicem, ipsum quoq; diuidere Christum. Cum (vt dictum est) hæc inter alias vel præcipua sit causa, cur speciem vnã duntaxat ministrant, ne sicut species diuisæ, ita diuisus quoq; putetur Christus: Neq; si quis etiam vellet, Christum in corpus & sanguinem diuidere posset, *Christus enim (inquit Apostolus) resurgens ex mortuis, iam non moritur, mors illi ultra non dominabitur.* Rom. 6.

959. Lutheranos & Caluanianos verum & viuum sumere Christum. Cum hi Christum ex Sacramento penitus proscribant, ac toto cœlo distare doceant, illi verò sub neutra specie integrum agnoscant, neutri nec vnã, nec vtramque consecrent. *Cypr. lib. 1. epist. 12.*

960. Pontificios vnã porrigendo speciem, Christum crucifigere. At illi Christum crucifigunt, qui sanguinem in specie panis, à corpore soluunt; hoc Lutherani, nulli faciunt Pontificij.

961. Pontificios non sine grandi Sacrilegio (vt loquitur *Supr.* Gelasius Papa) Laicis mutilatum, & dimidiatum præbere Sacramentum. Quasi maius non sit Sacrilegium, mutilatum & dimidiatum præbere Christum, quàm Christi Sacramentum, quod illi faciunt, qui totum & integrum Christum in vna specie esse negant. Quod verò speciem vnã, verum & integrum Sacramentum non esse autumant, errant, cum & omnia quæ vel ipsi ad Sacramentum propriè dictum requirunt, in se complectantur: Ex iis autem ipsis locis Pontificij probabunt aduersariis, vnã speciem verum esse Sacramentum, ex quibus aduersarij probauerint, vtramque speciem integrum esse Sacramentum,

cum

Millesexcenti Errores,

cum nec quid integrum, nec quid dimidiatum, nec omnino an,
& quid sit Sacramentum, ex scripturis probari possit.

962. Christum non aliam ob causam vtramq; instituisse
speciem, quam propter sumptionem earundem: Minimè, sed
propter sumptionem corporis sui & sanguinis, quæ sub vna æque
sumuntur, ac sub vtraq;.

963. Christum non solum Apostolis suis Calicem porre-
xisse, sed simul cum ipsis sumpsisse. *Luther. Tom. 2. de Confess.
Cœnae, Cum Tom. 7. de Abusibus Missæ ex diametro contrari-
um doceat.*

964. Quod Christus vtramq; non instituisset, nisi vtramq;
ministrari voluisset. Atqui aliud est instituisse, aliud, sub præce-
pto instituisse; nisi enim vtramq; instituisset, nec vllò quidem tẽ-
pore locoq; vtraq; ministrari potuisset, vtramq; ergò instituit,
dispensationem verò Ecclesiæ suæ reliquit. Vtramq; verò insti-
tuisset, quamuis nullam ministrari voluisset. *Infr.*

965. Quod Christus (si vnam ministrari duntaxat volu-
isset) vnam tantummodo instituisset & ministrasset. Atqui si
scripturam implere, sacrificiumq; secundum ordinem Melchi-
sedech seruare & instituere, ac etiam consecrationis formam v-
triusq; (si quando opus foret) docere, & post se relinquere vo-
lebat, non vnam, sed vtramq; instituere debebat. Itaq; quam-
uis (vt dictum est) nec vnam, nec alteram ministrari voluisset,
vtramq; nihilominus, propter causas dictas, in Cœna instituere
vel celebrare debuisset.

966. Christum, si denuò Sacramentum hoc dispensaret,
non vnam, sed vtramq; dispensaturum speciem. Id minimè ve-
rissimile, Neq; enim vlla earum, quas obiter attingimus, causarum
subesset, propter quam vtramq; dispensare necesse haberet, quin
potius, sicut ante passionem vtrâq; diuisim & separatim dispen-
savit, vt ea ratione, diuisionem & separationem sanguinis sui à
corpore in cruce paulò post futuram significaret, Ita vnam nunc
duntaxat dispensaret, vt vnitum rursus sanguinem, nec ampli-
us, siue per Sacramenta, siue per sacrificia quæcunque separabile
esse

esse ostenderet. Itaq; sicut diuisa species, diuisum denotant corpus à sanguine, ita vna species, vnitum rursus corpus cum sanguine, nec amplius separandum demonstrat.

967. Omnia quæ excogitata sunt, vel excogitari possunt, incommoda & pericula circa calicem, Christum præuidisse, iis tamen omnibus non obstantibus, vtramq; & non vnã præbuisse. Miror, si vlli vnquam laico calicem præbuerit Christus? Apostolis præbuisse legimus, aliis præbuisse non legimus, quin vnã cæteris duntaxat præbuisse discipulis, exemplum Emaunticum demonstrat. Luc. 24. Idem secutos exemplum reliquos Apostolos, supra annorauimus.

668. Certum & indubitatum esse, Apostolum Paulum Corinthiis, etiam laicis, vtramq; præbuisse speciem. Solus solis Corinthiis, cæteris, vt cæteri Apostoli vnã. Supr.

969. Pontificios, propter incertum effusionis periculum, totum eripere laicis Christi sanguinem. Vanum & falsum: quomodo enim sanguinem eripiunt, cum corpus viuum porrigunt? aut fortè sanguinem non percipit, qui corpus & sanguinem sub vna specie percipit? Supr.

970. Christum ad omnes dixisse homines, *Bibite ex hoc omnes.* Sed hoc Kemnitius, nullus alius aliquando dixit orthodoxus Theologus, solos enim Christum allocutum esse Apostolos, quamuis adessent discipuli alij, extra controuersiam est. *Matth. 26*

971. Rurs. Ad omnes inquit, Christum dixisse, *Bibite ex hoc omnes.* Cum eadem Euangelica narratio subiungat, *Et biberunt ex eo omnes,* vtiq; non omnes homines, sed omnes duntaxat Apostoli, de quibus etiam paulò post subiungitur, *Et relicto eofugerunt omnes.* *Marc. 14*

972. Rursum. Omnibus dictum esse volunt, *Bibite, &c.* Cum id multis sit impossibile? quomodo enim bibituri sunt abstemij?

973. Omnibus dictum esse, *Bibite,* qui bibere possunt. An ergo Publicanis quoq; & Ethnicis, amentibus & impœnitibus porrigendus est calix? an hi minus quàm alij possunt bibere?

Millessexcenti Errores,

an minus Christi sanguine redempti sunt, quam alij? an minus pro his corpus & sanguinem suum tradidit institutor, quam pro aliis?

974. *Log.* Christum velle, vt omnibus iuxta institutionem suam calix porrigatur. Cum si omnes Lutherani & Calviniani, institutioni interfuissent, nulli eorum institutor Christus calicem bibendum porrexisset; si enim aliis, quam Apostolis porrigere voluisset, aliis vtique discipulis, qui institutioni interfuerant, vel vocati interesse facile poterant, maximè verò Matri suæ, supra omnes Apostolos & homines benedictæ, de cuius purissimo sanguine, ipse carnem & sanguinem sumpserat, eum porrexisset, quod tamen non fecit, quomodo ergo omnes ex calice bibere voluit, cum omnibus, qui institutioni interfuerunt vel interesse & bibere poterant, non porrexerit ipse?

975. Ineptum esse quod quidam Pontificij afferunt, solis Calicem porrectum fuisse Apostolis in Cœna, & non aliis, quod soli Apostoli futuri essent Presbyteri & dispensatores Sacramenti, ad quorum officium pertinebat vttramque consecrare, ac vbi opus esset, pro salute fidelium dispensare. At aliam si qui norunt causam, cur non proferunt? An nulla fortè prorsus de causa, quibusdam dedit, quibusdam verò non dedit Christus calicem? & cur vni, vel huic, & non alteri? maximè cum opinione eorum alia, claraq; voce dixerit. Bibite ex hoc omnes? cur solis Apostolis, & non omnibus aliis præsentibus dedit discipulis?

976. Si ex eo sequatur, Calicem non esse porrigendum laicis, quia nullis eum laicis, sed solis tanquàm Presbyteris Christus porrexerit Apostolis, secuturum quoq; neq; vnã quidem porrigendam fore laicis, cum nec vnã quidem porrexerit. *Luther. de Capt. Babyl. cap. de Eucharist.* At de pane dixit, *Hoc facite in meam commemorationem*, de Calice id non dixit, nec tamen fieret inhibuit. Quin (vt supra) aliis in Emaus vnã duxerat præbuit discipulis. Nec rectè consequitur, *Si vnã potest o-*
mitti, vttramque posse omitteri. Corpus & sanguinem sumere omnes iubemur, Calicem verò sumere nemo iubetur; Quisquis
autem

autem vel Calicem solum, vel panem solum, vel Calicem simul & panem in Ecclesia Christi dignè sumpserit, is corpus & sanguinem Christi plenè & integrè percipit, & mandato Domini satisfacit; quisquis verò extra veram Ecclesiam percipit, indignè percipit, & damnationem bibit. *1. Cor. 11.*

977. Illis omnibus ministrandum esse sanguinem Christi, pro quibus effusus est sanguis Christi. Sæpè: Nemo sub vnâ specie fraudatur sanguine, licet eum non bibat ex calice: Sanguis enim, non calix præcipitur & percipitur.

978. Apostolum expressè scribere, A Domino se accepisse, quod omnes de pane edant, & de calice bibant: Atqui Paulus id non præcipit, sed verba institutionis duntaxat repetit, quæ cum nullo sub mandato à Christo fuerint dicta, nec à Paulo sub mandato intelligi debent repetita? Et cur idem in Troade Calicem non porrexisset, si omnes sub præcepto de calice bibere voluissent? *Actor. 20. Suprà.*

979. Paulum velle, quod vnusquisq; se probet, & sic de pane edat, & de calice bibat. At Paulus verbis istis, nihil præcipit, sed modum percipiendi præscribit, quomodo rectè ac dignè percipi debeat, nempe, vt si quis bibat, seipsum prius probet, id quod Pontificij, & docent & faciunt. Semper autem memoria tenendum, Paulum loqui ad eos, quibus vtramq; præbebat speciem, apud quos aliter loqui non poterat, sicut neque Pontificij aliter loquuntur apud eos, quibus vtramq; præbent.

980. Populo quondam Israelitico, non tantum panem de Cælo, sed etiam aquam fuisse præstitam de petra. Nulla necessitate, sed importunitate, magno ipsorum malo & exitio, cum ad eam vsque horam solo sine defectu pane tranquillè vixerint in *1. Cor. 10.* deserto, vt primùm de petra biberunt, interierunt.

981. Si figuris sit agendum veteribus, non vnâ, sed vtramque præfiguratam esse speciem, Melchisedech siquidem non solum panem, sed etiam vinum obtulisse. Sed obtulisse, non comedisse, aut aliis ministrasse legitur, vt infra de Missa. *Gen. 14.*

Deinde, si ex hoc utramque volunt extorquere speciem, unam Pontificij extorquebunt ex facto Sacerdotis Abimelech, qui Davidi non nisi panem dedit ad manducandum.

1° Reg. 21°

982. Pontificios totam turbare Ecclesiam, propter Calicem. Sicut Ovis, putà in inferiori fluentis loco, lupo, in superiori consistenti, turbat aquam. Ecquis enim Catholicorum, Calicem unquam petiuit vel petit? An & Moyses turbat Israel, quia rebellibus & importunè petentibus aquam non dedit? Et quidem turbare aiunt Pontificios Ecclesiam propter Calicem, cum illis etiam inuitis calicem vsurpent, nec à Pontificiis ipsis oblatum recipiant, sicut enim non paucis in locis compertum est, oblatum à Pontificiis, nequaquam percipere voluisse, suum enim, non Pontificiorum volunt, habentque calicem, Hinc ea Lutheri verba: Si quo casu Concilium calicem restituere vellet, nos in despectum Concilij, aut vna duntaxat, aut omninò uti vellemus nulla, & planè pro excommunicatis habere, qui utramque perciperent, Tom. 7. de Form. Miss. Iudicent pij, qui Ecclesiam turbent.

983. Non paucos etiam ex ipsis Pontificiis optare & suadere, ut ad pacandam Ecclesiam, multorumque conscientiam calix vulgo permittatur. Atqui non paucis in locis tentatum, nihil effectum est. Conscientiam autem sibi ipsis, extraque Ecclesiam faciunt de re ad salutem non necessaria, Etenim, si cuius necessarius esset, sibi ipsis Pontificij haud negarent, non enim minus, quàm qui ab ipsis noua religione secesserunt, de salute sua sunt solliciti: Nullum autem dubium, quin, si vsu recipiatur calix, ilico in desuetudinem sit abiturus denuò, cum intermissione ipsius causæ, propter quas (ut supr.) in primitiua statim Ecclesia intermitti coepit, nondum desierint; Pluresque sunt longè qui restitutionem nec quærunt, nec probant, quam qui nescientes quid petant, petunt: Nec desuerunt hactenus, omnes tamen irritæ, ea de re consultationes: Quàm autem facillè sit, vulgo verba dare, omnes probant hæreses, nemo securior, quàm qui in Ecclesia manet vnitate.

984. Magnum fructum, & religionis Christianæ secuturū incrementum ex permissione calicis. Experientia loquatur: An Calicem non habent, qui calicem sibi eripi clamant? Et quis, obsecro, fructus? quæ religio? quæ animorum & dogmatum consensio, consecuta sunt hæcenus ex calice Lutheranorum? Calix nempè, fructusq; Zwinglianorum & Calvinianorum, qui præter calicem, de sanguine, totaq; Christi religione, nihil nobis reliquerunt residuum. *Erant, inquit scriptura, perseverantes in doctrina Apostolorum, oratione & fractione panis.* Sup. de Calice nihil simile. Actor. 2.

985. Ipsos etiam Pontificios non ire inficias, vnam speciem non esse de iure diuino, cum ergo iuris sit positiui & humani, cur tam sunt obstinati, vt exorari se penitus non patiatur ab iis, qui calicem ardentè flagitant. At cum neq; calix de iure sit diuino, cur propter rem non necessariam suam turbant conscientiam, totamq; Christi Ecclesiam? An Ecclesia suorum mater filiorum, quid filiis suis ad salutem proficit vel omninò necessarium fit, nescit? non curat? non prouidet? *Audi (inquit scriptura) filii, ne dimittas legem matris tuæ.* Hæc enim cum sit columna & firmamentum veritatis, supraq; petram veritatis firmiter ædificata, nec contra institutionem Christi, qui eam spiritu suo perpetuò regit, nec contrà salutem suorum fidelium agere quicquam potest: Quisquis aliud agit, aliud petit, aliud quærit, nec animæ suæ salutem, nec Ecclesiæ quærit tranquillitatem. Prou. 1. 6.
1. Timos. 3.
Matth. 16.
Ioan. 14. 16.

986. Vtrò fateri Pontificios, nihil mali continere calicem, nec esse contrà institutionem diuinam si restitatur. At si nil mali, non ramen nil periculi. Cum autem nec mali quicquam subsit si omitatur, cur restitatur? maximè cū nihil prorsus contineat boni, quod idem non contineat cælestis panis? Qui enim manducat hunc panem, habet vitam æternam. Ioan. 6. An amplius desideras, velex calice expectas, quâ vitam æternam?

987. Restius factitare Lutheranos & Calvinianos, quòd iuxta institutionem Christi, vtramq; quàm Pontificios, quòd

Millesexcenti Errores,

iuxta ordinationem Ecclesiae vnā duntaxat porrigant speciem, tutius enim esse institutionem sequi Christi, quam consuetudinem Ecclesiae: Cum profus sit impossibile, vel extra Ecclesiam veram esse institutionem Christi, vel ab Ecclesia quicquā fieri contra institutionem Christi, quā si contra institutionem Christi quicquam ageret, Ecclesia Christi non esset. Vt ergo Controuersiam hanc totam, verbo concludamus vno, Frustrā quærunt, frustrā sumunt, frustrā iactant, frustrā prædicant & obiectant Lutherani & Calviniani, vnā vel vtramque speciem, quamdiu sunt extra veram Christi Ecclesiam, extrā quam vel omninō Sacramenta nulla sunt, vel nulla profunt, sed magis ad damnationem proficiunt. Redeant ergo prius ad Ecclesiam, ac tum de vna vel vtraq; Sacramenti specie disputent. Intrā siquidem, non extrā Ecclesiam, omnis de fide & religione definienda & terminanda est quæstio: Nemo fidelis sibi ipsi persuadeat vel persuaderi à Ministris patiatur, aliud Scripturam, aliud docere Ecclesiam, cum ipsa scriptura teste, extra Ecclesiam, nec vera quidem sit scriptura, nec scripturarum vera intelligentia.

De veritate Corporis Christi in Sacramento.

*An Eucharistia
propriè sit Cœna.*

988. Solum Cœnam Dominicam, propriè esse dicentem debere Sacramentum: Atqui hoc nec scriptura dixit, nec Ecclesia tradidit, Lutherum autem vel quemuis alium dicere non sufficit.

989. Eucharistiam non esse dicendam Sacramentum, sed Cœnam: At si Sacramentum est, quomodo Cœna est? An propriè Cœna dicendum, quod post Cœnam est institutum? & antè Cœnam sumitur & prandium?

990. Paulum Actionem totam Eucharisticam, appellare Cœnam, ait enim, *Conuenientibus vobis, iam non est Dominicā Cœnam manducare,*